

ORDE VAN DIENST

**Hervormde Gemeente Katwijk aan Zee,
wijkgemeente Sion.
Zondag 22 mei 2022, aanvang: 10.00 uur
Nieuwe Kerk
Dr. G. van Zanden**

Intochtslied: Gezang 231 “Aan de deur van ’s harten woning”

Aan de deur van 's harten woning
klopt des hemels Bruidegom:
"Op, ontwaakt, de nacht is om.
Buiten wacht uw Heer en Koning:
kom mijn bruid, die ik bemin,
doe mij open, laat mij in!"

Christus, van zo ver gekomen,
wist, hoe Hij u vinden zou.
Geef u over aan zijn trouw;
klopt Hij nog, verwin uw schromen.
Schoon gij aarzelt, Hij houdt aan,
Hij zoekt bij u in te gaan.

Aan de deur der werelddagen
klopt nog eens de Bruidegom:
"Op, ontwaakt, de nacht is om!
Nu de zon, de langverbeide,
rijzen gaat, schort op uw kleed,
maakt u voor de dag gereed!"

Welkom en Afkondigingen

Persoonlijk gebed

Votum en Groet

Psalm 104:1 “Waak op, mijn ziel, loof d’ Oppermajesteit!”

Waak op, mijn ziel, loof d' Oppermajesteit.
Wat zijt Gij groot! wat spreidt Uw heerlijkheid,
Geduchte God, al luisterrijke stralen!
Zij baart ontzag door al de hemelzalen.
Het blinkend licht bedekt U als een kleed;
De hemel, dien G' als een gordijn verbreedt,
En uitspant voor Uw Goddelijke woning,
Verbergt voor d' aard' Uw prachtigste vertoning.

Lezing van de Wet van de Heere

Psalm 119:50 “Ik overtref mijn leraars in beleid”

Ik overtref mijn leraars in beleid,
Want ik betracht al Uw getuigenissen;
Ik overtref zelfs in voorzichtigheid
De grijsaards, die de ware godsvrucht missen;
'k Bewaard' Uw wet, die zulk een licht verspreidt,
En van mijn heil mij best kan vergewissen.

Schriftlezing: Johannes 2:1-11

1. En op de derde dag was er een bruiloft te Kana in Galilea; en de moeder van Jezus was daar.
2. En Jezus was ook voor de bruiloft uitgenodigd, en Zijn discipelen.
3. En toen er een tekort aan wijn ontstond, zei de moeder van Jezus tegen Hem: Zij hebben geen wijn *meer*.
4. Jezus zei tegen haar: Vrouw, wat heb Ik met u *te doen*? Mijn uur is nog niet gekomen.
5. Zijn moeder zei tegen de dienaars: Wat Hij ook tegen u zal zeggen, doe *het*.
6. En daar waren zes stenen watervaten neergezet, volgens het reinigingsgebruik van de Joden, elk met een inhoud van twee of drie metreten.
7. Jezus zei tegen hen: Vul de watervaten met water. En zij vulden ze tot aan de rand.
8. En Hij zei tegen hen: Schep *er* nu *iets uit* en breng het naar de ceremoniemeester; en zij brachten het.
9. Toen nu de ceremoniemeester het water geproefd had, dat wijn geworden was – hij wist niet waar *de wijn* vandaan kwam, maar de dienaars die het water geschept hadden, wisten het – riep de ceremoniemeester de bruidegom.
10. En hij zei tegen hem: Iedereen zet eerst de goede wijn voor, en wanneer men er goed van gedronken heeft, daarna de mindere; u hebt de goede wijn tot nu bewaard.
11. Dit heeft Jezus gedaan als begin van de tekenen, te Kana in Galilea, en Hij heeft Zijn heerlijkheid geopenbaard; en Zijn discipelen geloofden in Hem.

Gebed

Psalm 24:1.4 “Al d' aard' en alles wat zij geeft”

Al d' aard' en alles wat zij geeft,
Met al wat zich beweegt en leeft,
Zijn 't wettig eigendom des HEEREN.
Hij heeft z', in haren ochtendstond,
Op ongemeten zeen gegrond,
Doorsneden met rivier en meren.

Verhoogt, o poorten, nu den boog;
Rijst, eeuw'ge deuren, rijst omhoog;
Opdat de Koning in moog' rijden.
Wie is die Vorst, zo groot in eer?
't Is God, d' almachtig' Opperheer;
't Is God, geweldig in het strijden.

Prediking: Johannes 2:2a

Water wordt wijn

- I. De zorgen bij de ceremoniemeester
- II. De manier waarop Jezus die zorgen wegneemt
- III. De lessen die daarin besloten liggen

Psalm 30:2 “Mijn God, Gij hebt mij, op mijn klacht”

Mijn God, Gij hebt mij, op mijn klacht,
Genezen, en mijn smart verzacht;
Gij hebt mijn ziel, door angst beroerd,
Als uit het graf weer opgevoerd;
Gij hebt het leven mij geschonken:
Ik ben niet in den kuil gezonken.

Collecten:

- 1. Diaconie
- 2. Kerk
- 3. Ouderenpastoraat

Dankgebed

Gezang 218:2.3.4 “Ik wil U minnen, o mijn leven”

Ik wil U minnen, o mijn leven,
mijn vriend, waar and're vriendschap faalt,
ik wil U minnen en U geven
mijn hart, zolang uw licht mij straalt;
ik min U, Lam van God, o kom,
mijn eigen bruidegom.

Hoe moest ik U zo laat ontdekken,
Gij, die de allerschoonste zijt,
niet eer mijn handen tot U strekken,
Gij ware rust en zaligheid?
Dit draag ik als een diepe pijn,
dat Gij zo laat werd mijn.

Hoe liep ik als een dwaas te dolen,
ik zocht naar U en vond U niet;
ik hield mij ver van U verscholen,
mijn mond zong mee in wereld's lied.
Nu hebt Gij dit voor mij gedaan,
dat ik tot U mocht gaan.

Zegen